

ห้องสมุดสำนักงาน ปปง.	ม 5131
ประเภท..... กว ๒๐๗๗	25๕6
รหัสหนังสือ..... 5. 04๙๖	๑.2

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการศึกษาวิจัยเรื่อง ธุรกิจนอกกฎหมาย ความผิดมูลฐานและการฟอกเงิน

เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

โดย

คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสรุปผู้บริหาร

เศรษฐกิจนอกระบบในประเทศไทย มีสัดส่วนค่อนข้างสูง หากวัดเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือ GDP ในช่วงที่ผ่านมาได้มีความพยายามจากนักวิชาการในการทำการศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ของเศรษฐกิจนอกระบบ ในแง่ผลกระทบ และขนาดของแต่ละภาคกิจกรรม เพื่อแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องและอย่างเหมาะสม รวมถึงข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลมาโดยตลอด

รัฐบาลปัจจุบันได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเจ้าภาพทำการศึกษาระดมความคิดเห็นเพื่อแสวงหารอบดำเนินนโยบายภาครัฐในการตั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อยู่นอกระบบนี้ให้เข้ามาสู่ระบบอย่างถูกต้อง แม้ว่าเป้าหมายการดำเนินการของภาครัฐในครั้งนี้อาจต้องการที่จะขยายฐานรายได้ในรูปภาษีเพิ่มขึ้น แต่วิธีดำเนินการเพื่อให้เกิดผลอย่างจริงจังอาจจะต้องใช้เวลาดำเนินการอีกนานพอสมควร

อย่างไรก็ตามปัญหาและอุปสรรคในความพยายามที่จะดึงเอาเศรษฐกิจนอกระบบเข้ามาอยู่ในระบบเป็นสิ่งที่ยุ่งยากไม่น้อย เพราะกิจกรรมเหล่านี้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน บางกิจกรรมเป็นกิจกรรมซึ่งไม่มีกฎหมาย แต่อาจจะมีขนาดเล็ก และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บางกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในลักษณะของเศรษฐกิจพึ่งตนเอง ไม่ผ่านระบบตลาด ส่วนกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย บางกิจกรรมมีผลกระทบที่รุนแรง กว้างขวาง เช่น การค้ายาเสพติด การค้าหญิงและเด็ก เป็นต้น ส่วนบางกิจกรรมนั้น ผลกระทบอาจจะไม่รุนแรงมากนัก เช่น แรงงานข้ามชาติ เมื่อมีการจดทะเบียนปัญหาก็เบาบางลง เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องมีการแยกแยะปัญหาต่างๆ ออกจากกัน เพื่อที่จะสามารถดำเนินนโยบายได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริง สามารถลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมลงได้

กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจในระดับที่ต่างกัน บางกิจกรรม เช่น การค้ายาเสพติด ส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างรุนแรง บางกิจกรรมมีผลกระทบในระดับที่น้อยลงมา เช่น กิจกรรมการพนัน บางกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากปัญหาโครงสร้างในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขาดความทั่วถึงและเท่าเทียม ทำให้เกิดปัญหาความแตกต่างทางฐานะและโอกาสของคน

จำนวนมากในสังคม ซึ่งทำให้ประชากรที่ยากจนจำเป็นต้องแสวงหา หรือดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

สำหรับกรณีที่เป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และมีผลกระทบที่รุนแรงนั้น มักจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์มหาศาล มีความเกี่ยวข้องโยงใยกันเป็นเครือข่าย เป็นองค์กรอาชญากรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก มีทั้งนักการเมือง ข้าราชการ พ่อค้าและนักธุรกิจ สร้างผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และการพัฒนาการเมืองของประเทศต่างๆทั่วโลก ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ถ้าวัดออกมา จะพบว่ามีมูลค่ามหาศาล

กิจกรรมเหล่านี้สามารถสร้างผลกำไรจำนวนมากให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เงินจากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายเหล่านี้ได้ถูกฟอกให้กลายเป็นเงินสะอาด โดยวิธีการฟอกก็คือไปสร้างความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ถูกกฎหมาย ก่อให้เกิดความเกี่ยวพันระหว่างกิจกรรมที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย จนยากที่จะแยกออกจากกัน แล้วนำเงินที่ได้เหล่านี้ไปสร้างอิทธิพลทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จนส่งผลให้การแก้ไขปัญหากิจกรรมที่ผิดกฎหมายเหล่านี้ดำเนินการได้ค่อนข้างยาก เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมายเหล่านี้มักจะแทรกตัวอยู่ในองค์กรทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมต่างๆ คอยบั่นทอน การปราบปรามของเจ้าหน้าที่ จนทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพและไม่ได้ผล

ในปี 2542 ประเทศไทยได้ตรา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้ธุรกิจผิดกฎหมายที่อยู่ในข่ายความผิดมูลฐานมี 7 มูลฐานความผิดประกอบด้วย (1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (2) ความผิดเกี่ยวกับเพศ การค้าหญิง และเด็ก (3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน (4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกและฉ้อโกงในสถาบันการเงิน (5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและทุจริต (6) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือริดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยฉ้อฉล หรือชองโจร และ (7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร ต่อมาในปี 2546 ได้เพิ่มมูลฐานความผิดที่ 8 คือ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และได้มีการออกระเบียบ และกฎกระทรวงตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2543 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขึ้นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

เพื่อเป็นหน่วยงานหลักที่มีภาระหน้าที่ในการปราบปรามและป้องกันการฟอกเงินอันเกิดจากมูลฐาน
ความผิดที่กำหนดไว้

การศึกษาวิจัยเรื่อง "ธุรกิจนอกกฎหมาย ความผิดมูลฐาน และการฟอกเงิน" มีวัตถุประสงค์ที่
สำคัญประกอบด้วย

1. เพื่อศึกษาถึงโครงสร้าง รูปแบบ และขนาดของการดำเนินธุรกิจนอกกฎหมายที่สำคัญตาม
ความผิดมูลฐานที่กำหนดในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.
2542
2. เพื่อศึกษาถึงมูลค่าการฟอกเงินว่าเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ ผลกระทบและ
ความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากธุรกิจนอกกฎหมายดังกล่าว
3. เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการฟอกเงินของธุรกิจนอกกฎหมาย
4. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลและเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน

ข้อค้นพบที่สำคัญประกอบด้วย

1. โครงสร้าง รูปแบบ และขนาดของธุรกิจนอกกฎหมายตามความผิดมูลฐาน

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ก่อนปี 2546 ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญและสร้างผลกระทบที่รุนแรงในประเทศไทย
เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็น
ได้ชัด โดยความสำคัญของปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ในขณะที่ปัญหา
การค้าและการเสพยาเสพติดชนิดอื่นที่สำคัญคือ ฝิ่นและเฮโรอีน มีความรุนแรงของปัญหาลดลง

ขณะเดียวกันในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา ก็ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดชนิดใหม่เข้ามาใน
สังคมไทย ที่สำคัญมี ยาอี โคเคน ยาเค และไอซ์ โดยเป็นยาเสพติดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ โดย
ความร่วมมือของอาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติดชนิดใหม่เหล่านี้เป็นยาเสพติดในกลุ่มหลอนและ
กระตุ้นประสาทที่ใช้เพื่อความบันเทิง จะแพร่ระบาดในหมู่เยาวชนและผู้ที่ยึดเยี่ยวกลางคืน อย่างไรก็ตาม

ตามการแพร่ระบาดของสารเสพติดกลุ่มนี้ยังมีสัดส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มยาเสพติดดั้งเดิม และยาบ้า

การค้ายาเสพติดส่วนใหญ่ในประเทศเกี่ยวข้องกับอาชญากรข้ามชาติ ทั้งนี้เพราะประเทศไทย ไม่ได้เป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญประเภทใดๆแล้ว แต่เนื่องจากภูมิประเทศที่ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งผลิต และมีการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานค่อนข้างมาก มีความเจริญทางการคมนาคมขนส่ง จึงได้กลายเป็นแหล่งส่งผ่านของยาเสพติดดั้งเดิมไปยังประเทศที่สาม โดยการค้าฝิ่น กัญชา และเฮโรอีน เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรจากประเทศรอบบ้านไทย ร่วมกับกลุ่มอาชญากรข้ามชาติอื่น ๆ ที่ต้องการใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านในการลำเลียงไปสู่ตลาดโลก นอกจากนี้มีการลักลอบนำเข้าสารเสพติดเข้ามา เพื่อสนองต่อตลาดในประเทศไทยเป็นหลักด้วยเช่นกันที่สำคัญคือ ยาบ้า ซึ่งกลุ่มอาชญากรข้ามชาติที่สำคัญคือกลุ่มจากประเทศรอบบ้านของไทย ร่วมมือกับกลุ่มอาชญากรในประเทศ รองลงมาคือการค้า ยาอี โคเคน ยาเค และไอซ์

อย่างไรก็ตามการเร่งระดมการปราบปรามยาเสพติดอย่างหนักในปี 2546 มีผลต่อการทำลายเครือข่ายทางการค้ายาบ้า ซึ่งเป็นยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในประเทศมากที่สุดได้เป็นจำนวนมาก และมีผลทำให้ความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าในประเทศลดลง แต่ในช่วงกลางปีถึงสิ้นปี 2547 การค้ายาบ้ามีแนวโน้มกลับมาแพร่ระบาดอีกครั้งหนึ่ง

ความผิดเกี่ยวกับเพศ การค้าหญิงและเด็ก

กระทรวงต่างประเทศ สหรัฐอเมริกาได้รายงานเกี่ยวกับสถานการณ์การค้ามนุษย์ของโลก ในปี 2548 พบว่า ในแต่ละปีจะมีผู้บริสุทธิ์จำนวนมากกว่า 800,000 คนทั่วโลกที่เข้าสู่วงจรนี้ การร่วมมือเพื่อต่อต้านขององค์กรระหว่างประเทศและนานาชาติ ยังไม่ได้มากเท่าที่ควร รูปแบบการค้ามนุษย์ในปัจจุบัน จะประกอบด้วย การค้าเด็กเพื่อกิจกรรมทางเพศ การค้ามนุษย์เพื่อนำไปใช้งานเยี่ยงทาส หรือการบังคับใช้แรงงาน

สำหรับประเทศไทย รายงานฉบับดังกล่าวระบุว่า ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นแหล่งต้นตอเส้นทางผ่าน และเป็นจุดหมายปลายทาง ของเด็กหญิงและเด็กชายที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์และการล่วงละเมิดทางเพศ รวมถึงการบังคับใช้แรงงานด้วย นอกจากนี้ยัง

พบว่า มีเพชฌัญญ์จำนวนหนึ่งถูกส่งไปค้าประเวณีทั้งในยุโรป อเมริกา เอเชีย และออสเตรเลีย ซึ่งสถานการณ์ยังคงมีปัญหาอย่างรุนแรงอยู่มาก การปราบปรามที่ผ่านมาไม่ได้ผลเท่าที่ควร แม้ว่าประเทศไทยจะได้พยายามตรากฎหมายออกมาบังคับใช้หลายฉบับแล้ว นอกจากนี้รัฐบาลยังได้พยายามแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการค้ามนุษย์ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ยังได้ผลค่อนข้างน้อย

ในปี 2547 ทางราชการสามารถจับกุมขบวนการค้ามนุษย์ได้จำนวน 307 ราย พบว่า สามารถเอาผิดขบวนการนี้ได้จริงเพียง 12 รายเท่านั้น โดยมีบทลงโทษผู้กระทำผิดถูกจำคุกเฉลี่ยเพียง 3 ปีเท่านั้น จากสถิติข้างต้นชี้ว่า การปราบปรามยังไม่ได้ผลมากนัก นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังล้มเหลวในการลดการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนี้ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาสามารถเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ได้เพียง 1 รายเท่านั้น ขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอีก 18 รายยังสามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ

ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน

ความผิดประเภทนี้นับเป็นอาชญากรรมเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในรูปแบบของธุรกิจแชร์ลูกโซ่ ซึ่งถือเป็นกิจกรรมการเงินนอกระบบประเภทหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีรูปแบบอื่นๆ เช่น การหลอกลวงเกี่ยวกับการลงทุน ธุรกิจจัดสรรวันพักผ่อน ธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรล่วงหน้า การแลกเปลี่ยนเงิน และธุรกิจขายตรง

รูปแบบและวิธีการที่ขบวนการนี้จะเริ่มด้วยการระดมเงินจากประชาชนเพื่อทำธุรกิจ โดยผู้ดำเนินการสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราที่สูงสำหรับเงินทุนในแต่ละราย ผลประโยชน์ที่ผู้ดำเนินการจ่ายให้แก่สมาชิกผู้ลงทุน ก็นำมาจากเงินลงทุนของสมาชิกใหม่ นำมาจ่ายให้สมาชิกเก่าเมื่อไม่สามารถหาสมาชิกใหม่ได้ ธุรกิจนี้จะสิ้นสุดลง หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างว่า ธุรกิจนี้เป็นเพียงการจัดสรรเงินซึ่งมีลักษณะการโยกย้ายถ่ายเทเงินไปมา ไม่ได้มีการนำเงินที่ได้เป็นลงทุนจริง จึงเป็นฉ้อโกงประชาชน เช่น แชร์แม่ชม้อย แชร์เสนาฟ้าคราม อย่างไรก็ตามพบว่า รูปแบบการฉ้อโกงได้มีการพัฒนาไปเรื่อยๆ จนบางครั้งกฎหมายไม่อาจเอาผิดได้

ความผิดเกี่ยวกับการชักออกและฉ้อโกงในสถาบันการเงิน

รูปแบบและวิธีการฉ้อโกงในสถาบันการเงินที่ผ่านมา มีด้วยกัน 2 รูปแบบสำคัญ คือ รูปแบบแรก เป็นการทุจริตโดยตรงของระดับเจ้าหน้าที่ หมายถึงการทุจริตจากการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ธนาคาร และสถาบันการเงินในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการจ่ายเงินให้ลูกค้าไม่เต็มจำนวน การประเมินหลักทรัพย์เกินความจริง การทุจริตในหลักทรัพย์และเงินลงทุน ส่วนรูปแบบที่สอง เป็นการกระทำโดยมิชอบของผู้บริหาร โดยผู้บริหารมีการจัดตั้งบริษัทในเครือ หรือกู้ยืมเงิน หรือลักลอบถ่ายโอนผลประโยชน์จากธนาคาร การให้กู้ยืมที่ก่อภาระผูกพัน ธุรกิจที่ผู้บริหารมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง การสร้างลูกหนี้ปลอม และการตกแต่งบัญชีการเงิน เช่น กรณีธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ เป็นต้น

จากการศึกษาวิจัยพบว่า รูปแบบของการให้สินเชื่อแบบมีหลักประกันโดยมิชอบนั้น เป็นรูปแบบการทุจริตที่สำคัญ โดยรูปแบบของการให้สินเชื่อแบบมีหลักประกันโดยมิชอบนั้น อาจกระทำได้หลายรูปแบบ มีทั้งที่ทำโดยการประเมินราคาหลักประกันให้สูงเกินจริงแล้วให้สินเชื่อไปตามราคาประเมินที่ได้ นั้น หรือทำให้หลักประกันที่มีราคาสูงในขณะให้สินเชื่อ ด้อยค่าลงภายหลังจากที่ได้รับสินเชื่อไปแล้ว หรือมีการวางแผนที่พลิกแพลงโดยทำให้หลักประกันนั้นๆ ยากแก่การบังคับคดี จนไม่มีผู้ใดสนใจเข้าประมูลซื้อจากการขายทอดตลาด เว้นแต่จะเป็นคนในกลุ่มเดียวกับผู้กระทำการเหล่านั้น ฯลฯ

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและทุจริต

สถานการณ์คอร์รัปชันในประเทศไทยมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น จากข้อมูลที่ร้องเรียนมายังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จนสิ้นสุดปี 2546 มีจำนวน 40,368 ราย โดยในช่วงปี 2529 – 2546 มีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ 2,553 ราย โดยเป็นข้าราชการทุกหน่วยงานและทุกรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องด้วย

รูปแบบและวิธีการ รูปแบบคอร์รัปชันในประเทศไทย จะมีด้วยกันอย่างน้อย 4 รูปแบบ ดังนี้ 1) การอนุญาตให้ละเว้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎระเบียบของรัฐเพื่อลดต้นทุนการทำธุรกิจ เช่น ในกรณีที่ตำรวจจราจรรับสินบนจากผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรหรือการหลบเลี่ยงภาษี 2) การจัดสรรผลประโยชน์หรือทรัพยากรที่มีจำกัด ในรูปสิ่งของ สินค้าบริการ หรือสิทธิให้แก่เอกชน เช่นการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ การรับซื้อสินค้าในราคาที่รัฐประกันการให้สัมปทาน และการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น 3)

ข้าราชการสร้างอุปสรรคในการให้บริการแก่ประชาชนและภาคธุรกิจ เนื่องจากเงินเดือนและผลตอบแทนต่ำเกินไป จนขาดแรงจูงใจในการทำงาน ตัวอย่างเช่น การสร้างความล่าช้าในการขอใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ หรือการทำหนังสือเดินทาง เป็นต้น 4) ผู้ประกอบการต้องการให้ธุรกิจของตนราบรื่น จำต้องจ่ายสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม เช่น การค้ายาเสพติด โสเภณี การพนัน และสินค้าเถื่อน เป็นต้น

ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน

เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 337 และมาตรา 338 เกี่ยวกับการกระทำความผิดโดยข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และชื่อเสียง (ตามมาตรา 337) รวมทั้งการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะเป็นการทำให้เกิดความเสียหายได้ (มาตรา 338)

รูปแบบและวิธีการ มีหลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการใช้กำลังประทุษร้าย เช่น การประทุษร้ายแก่ร่างกายหรือจิตใจ โดยแรงกายภาพ หรือโดยวิธีอื่น ๆ จนเป็นเหตุทำให้บุคคลอื่นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ เช่น การขู่ฆ่า ข่มขู่ต่อทรัพย์สิน ส่วนการรีดเอาทรัพย์สินนั้นจะเป็นการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับอย่างเดียวเท่านั้น และต้องไม่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายด้วย กรณีเหล่านี้ได้แก่ กลุ่มผู้เรียกร้องผลประโยชน์จากรับจ้าง การปล่อยเงินกู้นอกระบบ การทวงหนี้ด้วยกำลัง การบุกรุกที่ดินสาธารณะ บ่อนการพนัน กลุ่มเรียกร้องผลประโยชน์ริมถนน เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเรียกร้องผลประโยชน์จากประชาชน เป็นต้น

ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร

ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ตามขนาดของการเปิดประเทศ ตามการขยายตัวของระบบการค้าที่เปิดเสรีระหว่างกัน จึงเป็นส่วนส่งเสริมและสนับสนุนทำให้เกิดการลักลอบหนีศุลกากรเพิ่มขึ้นด้วย

รูปแบบและวิธีการ รูปแบบที่ผู้กระทำความผิดกฎหมายศุลกากร เกิดจากการลักลอบหนีศุลกากร การหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร การแสดงเอกสารเท็จ และการนำของต้องจำกัดเข้า — ออกราชอาณาจักร โดย

ช่องทางที่กระทำความผิดมี ทั้งทางบก เช่น การลักลอบขนสินค้าข้ามชายแดน หรือการจูงใจลักเลี้ยว โดยทำเอกสารเท็จ เป็นต้น ทางอากาศ เช่น การลักลอบถือเงินสด หรือของมีค่าข้ามประเทศ และทางน้ำ หรือทางทะเล เช่น การลักลอบขนสินค้าหรือน้ำมันเถื่อน เป็นต้น

ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

ธุรกิจนอกกฎหมายและการฟอกเงินของขบวนการก่อการร้ายภายในประเทศ มีลักษณะ หลากหลาย ซับซ้อน และคลุมเครือ เช่น การแอบแฝงทำธุรกิจถูกต้องตามกฎหมาย การดำเนินการในรูปแบบ มูลนิธิ สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ชุมชน และดำเนินการภายใต้สถาบันศาสนา เช่น โรงเรียนสอนศาสนา เป็นต้น ทั้งนี้ เจ้าของกิจการหรือผู้นำองค์กรเหล่านั้นอาจจะมีส่วนรู้เห็น สนับสนุน ส่งเสริม ปิดบัง หรือ อาจจะไม่ได้รับรู้เลยก็ได้

รูปแบบและวิธีการมีด้วยกันอย่างน้อย 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1) ตั้งธุรกิจถูกต้องตามกฎหมายบังหน้า โดยจะมีกิจกรรมการค้าขายปกติเป็นหลัก แต่จะมีการแอบแฝงการฟอกเงิน การตกแต่งบัญชี และการกระทำธุรกิจผิดกฎหมายต่าง ๆ อยู่ เบื้องหลัง โดยธุรกิจดังกล่าวมีหลายประเภท เช่น การค้าขายสินค้าต่าง ๆ เช่น อัญมณี เสื้อผ้า การค้าที่ดิน บ้านจัดสรร และการค้าน้ำมันในสถานประกอบการขนาดเล็ก
- 2) การระดมทุนในรูปแบบสหกรณ์หรือคล้ายสหกรณ์ โดยมีการรวบรวมเก็บเงินค่าหุ้น และ ระดมทุนจากการบริจาค ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำเงินมาเป็น กองทุนดำเนินกิจกรรม
- 3) รวบรวมและระดมเงินผ่านกิจกรรมศาสนา เช่น การระดมเงินบริจาคทั้งจากในและ ต่างประเทศ โดยมีแหล่งทุนจากตะวันออกกลาง หรือบางส่วนจากเงินที่ได้รับเงิน สนับสนุนจากรัฐบาลแล้วเบียดบังนำเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ในกิจกรรมการก่อการ ร้าย
- 4) การหาเงินทุนด้วยกิจกรรมนอกกฎหมาย เช่น การค้ายาเสพติด การพนัน การค้าโสเภณี การค้าน้ำมันเถื่อน การค้าอาวุธสงคราม และการค้าแรงงานเถื่อน เป็นต้น

2. มูลค่าการฟอกเงิน เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ประชาชาติ

กล่าวโดยสรุปความผิดทั้ง 8 มูลฐานมีวงเงินที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่าง 203,237 -273,737 ล้านบาท เป็นร้อยละ 3.14 - 4.21 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของปี 2547 หากจำแนกวงเงินตาม มูลฐานความผิดเป็นดังนี้ เกี่ยวกับยาเสพติด 12,000 -24,000 ล้านบาท เป็นร้อยละ 0.91 - 0.37 ของ GDP เกี่ยวกับเพศหญิงและเด็ก 172,000 ล้านบาท เป็นร้อยละ 2.66 ของ GDP เกี่ยวกับการฉ้อโกง 737 ล้านบาท เป็นร้อยละ 0.01 ของ GDP เกี่ยวกับการยกยอก 58,765 ล้านบาท เป็นมูลค่าสะสมไม่ได้แยก เป็นรายปี จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบ GDP ของปี 2547 ได้ เกี่ยวกับความผิดต่อหน้าที่ราชการ 14,000 - 58,000 ล้านบาท เป็นร้อยละ 0.22-0.90 ของ GDP เกี่ยวกับกรรโชกทรัพย์ไม่มีฐานข้อมูล เปรียบเทียบ เกี่ยวกับศุลกากร 4,000 - 14,000 ล้านบาท เป็นร้อยละ 0.06 - 0.22 ของ GDP และ เกี่ยวกับการเงินเพื่อการก่อการร้าย 500 - 4,000 ล้านบาทเป็นร้อยละ 0.01-0.06 ของ GDP (ตาราง 1)